

ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ภิมาพัศ คงพุ่ม
ผศ.ดร.วิรัช ถนอมทรัพย์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินและเปรียบเทียบความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็น ผู้จัดการทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล ผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอล นักกีฬารักบี้ฟุตบอล และศิษย์เก่าที่เป็นนักกีฬารักบี้ฟุตบอล ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ทั้ง 7 วิทยาเขต รวมจำนวน 162 คนได้มาจากการสุ่มแบบสองขั้นตอน (Two-stage sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามประมาณค่า โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.80-1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาค่าความต้องการจำเป็นโดยเทคนิค Modified Priority Need Index และสถิติที่

ผลการวิจัย พบว่า

1. ลำดับของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) ด้านการสนับสนุนด้านการเงินและงบประมาณ 2) ด้านการศึกษาวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และนวัตกรรมด้านกีฬา 3) ด้านการพัฒนาผู้ฝึกสอนและบุคลากรด้าน

2. กลุ่มบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านการพัฒนาผู้ฝึกสอนและบุคลากรด้านกีฬาและด้านการศึกษาวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และนวัตกรรมด้านกีฬา มากกว่า กลุ่มนักกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

3. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 1) จัดสรรงบประมาณและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนามและพื้นที่ฝึกซ้อมให้เพียงพอและเหมาะสม 2) ส่งเสริมการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และนวัตกรรมทางการกีฬา 3) พัฒนาศักยภาพผู้ฝึกสอนให้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ตามมาตรฐานกีฬา 4) ปรับปรุงสนาม อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน 5) สนับสนุนการจัดการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลทั้งระดับชาติและนานาชาติอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: การประเมินความต้องการจำเป็น, การพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล, มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

Needs Assessment for the Development of Rugby of Thailand National Sports University

Peemapat Khongphum

Asst. Prof. Dr. Wirach Thanomsub

Faculty of Education, Thailand National Sport University Chon Buri Campus

ABSTRACT

This research aimed to evaluate and compare the priority needs for the development of rugby football teams at the Thailand National Sports University and to propose guidelines for the development of rugby football teams at the Thailand National Sports University. The sample group consisted of rugby football team managers, rugby football coaches, rugby football athletes, and alumni who were former rugby football athletes from the seven campuses of the Thailand National Sports University, totaling 162 participants. The samples were obtained through two-stage sampling. The research instrument was a rating scale questionnaire with an Index of Item-Objective Congruence (IOC) ranging from 0.80 to 1.00 and a reliability coefficient of 0.98. Data were analyzed using mean, standard deviation, the Modified Priority Need Index (PNI Modified), and t-test statistics.

Result

1. The priority needs for the development of rugby football teams at the Thailand National Sports University, ranked from highest to lowest, were: (1) financial and budgetary support, (2) research in sports science and sports innovation, and (3) the development of coaches and sports personnel.

2. Personnel involved in the development of rugby football teams reported significantly higher needs in the areas of coach and sports personnel development and research in sports science and sports innovation than athletes, at the .05 level of statistical significance. However, no significant differences were found in other aspects.

3. Policy recommendations for the development of rugby football teams at the Thailand National Sports University include: (1) allocating budgets and developing infrastructure for rugby fields and training areas to ensure adequacy and appropriateness; (2) promoting and supporting research in sports science and sports innovation; (3) enhancing the competencies of coaches to ensure knowledge, skills, and experience in accordance with sports standards; (4) improving and developing fields, equipment, and training facilities to meet appropriate standards; and (5) supporting the continuous organization of rugby football competitions at both national and international levels.

Keywords: Needs Assessment, Rugby Football Team Development, Thailand National Sports University

บทนำ

แผนยุทธศาสตร์ชาติให้ความสำคัญกับการใช้กีฬาและนันทนาการบนฐานของวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการเสริมสร้างการพัฒนาสุขภาพ การพัฒนาจิตใจ การปลูกฝังให้คนในชาติเป็นพลเมืองดี เสริมสร้างความสามัคคี พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ตลอดจนสร้างชื่อเสียงและเกียรติภูมิให้แก่ประเทศไทยในระดับนานาชาติ กีฬาและนันทนาการจึงถือเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาประชาชน รวมถึงการเพิ่มคุณค่าและมูลค่าให้แก่ประเทศ เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตและระบบสาธารณสุขที่ดียิ่งขึ้นอย่างยั่งยืน ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561–2580) ที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างศักยภาพด้านการกีฬาเพื่อสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2565–2570) ซึ่งได้กำหนดประเด็นการพัฒนา ที่ 3 ในด้านการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา รวมทั้งนักกีฬาคนพิการ ให้สามารถก้าวสู่ความเป็นเลิศ และประสบความสำเร็จในการแข่งขันในระดับต่าง ๆ ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นการส่งเสริมการพัฒนานักกีฬาที่มีศักยภาพให้สามารถต่อยอดไปสู่การมีอาชีพทางการกีฬาอย่างยั่งยืน โดยมีการสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานทางกีฬา เช่น ศูนย์ฝึกกีฬา สนามกีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาให้มีมาตรฐานระดับสากล

การพัฒนากีฬาให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวจำเป็นต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬามวลชน กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กีฬาอาชีพ ตลอดจนการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬา โดยภาครัฐจำเป็นต้องกำหนดขอบเขต เป้าหมาย และความรับผิดชอบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีความชัดเจน เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน รวมทั้งจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องและสอดคล้องกับเป้าหมายในแต่ละระดับ ไม่มุ่งเน้นเฉพาะกีฬาเพื่อความเป็นเลิศหรือกีฬาอาชีพเพียงด้านเดียว ทั้งนี้ แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับข้อเสนอขององค์การยูเนสโก (UNESCO, 2008) ที่เสนอให้ประเทศต่าง ๆ ส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาในหลากหลายมิติ เช่น การสร้างตำแหน่งงานด้านกีฬา การพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา การเสริมสร้างวัฒนธรรมกีฬาในสังคม การพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬา และการส่งเสริมกีฬาเพื่อมวลชน (Sport for All)

ในบริบทของการพัฒนากีฬา สถาบันการศึกษาถือเป็นกลไกสำคัญในการสร้างและพัฒนานักกีฬา รวมถึงการผลิตบุคลากรทางการกีฬาอย่างมีคุณภาพ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเป็นสถาบันการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการผลิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพด้านการกีฬา โดยมีการจัดการศึกษาทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานผ่านโรงเรียนกีฬา 13 แห่ง และในระดับอุดมศึกษาผ่านวิทยาเขตจำนวน 17 แห่งทั่วประเทศ โดยมีพันธกิจหลักเช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทะนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังมีพันธกิจเฉพาะในการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนและนักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ปัจจุบันมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติได้ดำเนินงานภายใต้แผนพัฒนามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2566–2570 ซึ่งมีนโยบายในการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านศาสตร์การกีฬา การสร้างงานวิจัยและนวัตกรรมด้านกีฬา การบริการวิชาการแก่สังคม รวมถึงการพัฒนานักศึกษาให้มีศักยภาพทางด้านกีฬาอย่างเต็มศักยภาพ โดยในระยะที่ผ่านมามหาวิทยาลัยดำเนินการภายใต้แผนพัฒนามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2566–2570 แต่เนื่องจากมีสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอก ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงดำเนินการทบทวนแผนพัฒนามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2566–2570 เพื่อจัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2566–2570 (ฉบับปรับปรุง) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของผู้บริหารและบุคลากรใน

สังกัด เพื่อให้มีเป้าหมายและแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน โดยมีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis) การทบทวนวิสัยทัศน์ พันธกิจ อัตลักษณ์ เอกลักษณ์ ค่านิยมองค์กร คติพจน์ และประเด็นการพัฒนาให้สอดคล้องกับกฎหมาย ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนพัฒนาประเทศที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนพลวัตการเปลี่ยนแปลงของโลกและแนวโน้มที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต นโยบายของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มุ่งเน้นการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านศาสตร์การกีฬา สร้างงานวิจัยและนวัตกรรม รวมถึงการบริการวิชาการแก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับการพัฒนานักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสูงสุด และพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย (แผนพัฒนามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2566–2570)

แนวคิดเกี่ยวกับ ความต้องการจำเป็น (Need Assessment) ถือเป็นแนวคิดพื้นฐานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการวางแผนและพัฒนางานวิจัย โดยเฉพาะในบริบทของการพัฒนาองค์กร ระบบการบริหารจัดการ หรือการพัฒนาด้านการกีฬา เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการระบุปัญหา และชี้ให้เห็นถึงช่องว่างระหว่าง “สถานการณ์ปัจจุบัน” (Current Situation) กับ “สภาพที่คาดหวังหรือเป้าหมายในอนาคต” (Expected Outcome) ซึ่งการวิเคราะห์ช่องว่างดังกล่าวจะช่วยให้ผู้บริหาร นักวิจัย หรือผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถกำหนดแนวทางในการพัฒนาได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง โดยทั่วไป แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นสามารถจำแนกออกเป็น 3 ประเภทหลัก ได้แก่ 1) Normative Need หมายถึง ความต้องการที่เกิดจากการเปรียบเทียบระหว่างสภาพที่เป็นอยู่ กับมาตรฐานหรือเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) Felt Need หมายถึง ความต้องการที่เกิดจากความรู้สึกหรือการรับรู้ของผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการที่บุคคลตระหนักรู้ด้วยตนเอง 3) Expressed Need หมายถึง ความต้องการที่ถูกแสดงออกอย่างชัดเจน ผ่านพฤติกรรมหรือการเรียกร้องให้เกิดการพัฒนาในด้านต่าง ๆ (Bradshaw, 1972) นอกจากนี้ Witkin และ Altschuld (1995) ได้อธิบายแนวคิดเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นไว้อย่างชัดเจนว่า ความต้องการจำเป็น หมายถึง ความแตกต่างระหว่าง “สิ่งที่มีอยู่ในปัจจุบัน” (what is) กับ “สิ่งที่ควรจะเป็น” (what should be) โดยการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Needs Assessment) จึงเป็นกระบวนการเชิงระบบที่ใช้ในการวางแผนพัฒนาองค์กรหรือระบบงานต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการดังกล่าวมุ่งเน้นการระบุปัญหา วิเคราะห์สถานการณ์ และจัดลำดับความสำคัญของประเด็นที่ควรได้รับการพัฒนาอย่างมีเหตุผลและเป็นรูปธรรม เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการกำหนดนโยบาย การพัฒนาหลักสูตร การฝึกอบรมบุคลากร การวางแผนเชิงกลยุทธ์ ตลอดจนการตัดสินใจเชิงบริหารในองค์กรต่าง ๆ ให้สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้

กีฬารักบี้ฟุตบอล หรือที่เรียกโดยทั่วไปว่า “รักบี้” เป็นกีฬาประเภททีมที่มีต้นกำเนิดจากประเทศอังกฤษ ในช่วงศตวรรษที่ 19 (Collins, 2009) โดยมีลักษณะเด่นคือการใช้ลูกบอลรูปไข่ แข่งขันกันบนสนามที่มีเป้าหมายในการทำคะแนนผ่านการนำลูกบอลไปวางในพื้นที่ของฝ่ายตรงข้ามหรือเตะลูกบอลให้ผ่านเสาประตู กีฬานี้มีความโดดเด่นในเรื่องของการรวมทักษะทางกายภาพ เช่น ความแข็งแรง ความเร็ว ความคล่องตัว และกลยุทธ์ในการเล่นเป็นทีม (World Rugby, 2023) รักบี้ฟุตบอลไม่เพียงแต่เป็นกีฬาที่เน้นการแข่งขัน แต่ยังเน้นคุณค่าทางสังคมและวัฒนธรรม เช่น การเสริมสร้างวินัย การทำงานร่วมกันเป็นทีม ความเคารพซึ่งกันและกัน และการรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน (World Rugby, 2023) ด้วยเหตุนี้ กีฬารักบี้จึงได้รับความนิยมในหลายประเทศทั่วโลก และมีบทบาทสำคัญในการพัฒนานักกีฬาเยาวชน รวมถึงส่งเสริมสุขภาพและคุณภาพชีวิตในชุมชนต่าง ๆ ในประเทศไทย กีฬารักบี้ได้รับความ

สนใจและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในระดับมหาวิทยาลัยและสถาบันการกีฬาแห่งชาติ ที่มุ่งเน้นการพัฒนา นักกีฬาให้มีความสามารถทั้งทางด้านทักษะและสมรรถภาพร่างกาย เพื่อตอบสนองการแข่งขันในระดับภูมิภาคและ ระดับนานาชาติ กีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในประเทศไทยในช่วงหลายปีที่ผ่านมา โดยมีลักษณะเป็นกีฬาที่เน้นการทำงานเป็นทีม การใช้ความแข็งแรง และความอดทน ซึ่งแตกต่างจากกีฬาทั่วไป ทำให้เป็นทางเลือกที่น่าสนใจสำหรับกลุ่มเยาวชนและผู้ที่ยื่นชอบกีฬาที่ต้องใช้ทักษะหลากหลายและความร่วมมืออย่าง เข้มแข็ง นอกจากนี้ กีฬารักบี้ฟุตบอลยังได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานและสมาคมกีฬาที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับชาติ และระดับท้องถิ่น ทำให้มีการจัดการแข่งขันและกิจกรรมส่งเสริมอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งช่วยสร้างแรงจูงใจให้ผู้เล่นและ แฟนกีฬามีส่วนร่วมและเพิ่มพูนทักษะความสามารถ

กีฬารักบี้ฟุตบอลในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาให้นักกีฬาระดับ เยาวชนและนักกีฬามีอาชีพของประเทศ เนื่องจากมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้และ ฝึกซ้อมทางด้านกีฬา ที่มีการจัดการศึกษาและฝึกสอนนักกีฬาที่มีศักยภาพให้สามารถพัฒนาทักษะและความสามารถ ทางกีฬารักบี้ฟุตบอลได้อย่างครบถ้วน การส่งเสริมกีฬารักบี้ฟุตบอลในสถาบันการศึกษาดังกล่าว ช่วยสร้างโอกาสให้ นักศึกษาและเยาวชนได้เข้าถึงการฝึกซ้อมอย่างมีระบบ มีการแข่งขันในระดับสูง และยังเป็นแหล่งผลิตนักกีฬาที่จะต่อ ยอดไปสู่การแข่งขันในระดับชาติและนานาชาติ อีกทั้งยังช่วยสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพทางร่างกายและจิตใจของ นักกีฬา รวมถึงส่งเสริมคุณลักษณะด้านความมีวินัย ความสามัคคี และการทำงานเป็นทีม กีฬารักบี้ฟุตบอลในปัจจุบัน กำลังขยายและได้รับความนิยมมากขึ้นทุกปี โดยสังเกตได้จากผู้เข้าชมการแข่งขันเพิ่มมากขึ้นจำนวนทีมจากสถาบัน ต่างๆ เพิ่มขึ้นและกีฬารักบี้ฟุตบอลยังเป็นกีฬาหลักชนิดหนึ่งที่ยังคงได้รับความนิยมสูงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยทุกครั้ง การเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยมักประสบปัญหา กันอยู่ตลอดเวลาจากงานวิจัยของ ถกยศศักดิ์ หังสาจร (2554) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 โดยการสัมภาษณ์นักกีฬากีฬารักบี้ ฟุตบอล พบว่า ปัญหาที่สำคัญที่สุดของการฝึกซ้อมคือ การกำหนดโปรแกรมการฝึกซ้อมระยะสั้นและระยะยาวที่ ชัดเจนซึ่งจะทำให้ให้นักกีฬาได้ฝึกทักษะและประสบการณ์ต่างๆ ได้อย่างครอบคลุมทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษา ของ พิรัชฌ์ สมุทรโชติช่วง (2551) ที่ศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาที่พบว่า ในด้านการจัดโปรแกรมการ ฝึกซ้อมถ้ามีโปรแกรมที่มีสภาพโดยรวมที่เหมาะสมจะส่งผลให้มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ดังนั้นการกำหนด โปรแกรมการฝึกซ้อมทั้งระยะสั้นและระยะยาวจึงเป็นส่วนสำคัญในอันดับต้นๆ ของการฝึกซ้อมกีฬา (ถกยศศักดิ์ หังสา จร,2554) ทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้เข้าร่วมการแข่งขันในรายการระดับอุดมศึกษา รายการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย การแข่งขันรักบี้ฟุตบอลจากผลงานที่ผ่านมา พบว่า ยังไม่ประสบ ความสำเร็จตามเป้าหมาย โดยอ้างอิงจากการสัมภาษณ์ (นายจักรพันธ์ ทิพย์โอฬาร,2568) ผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอล มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตกรุงเทพ และ ผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอล มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้ กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จของทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลในระดับการแข่งขันอุดมศึกษา มิได้เกิดจาก ทักษะของนักกีฬาเพียงประการเดียว หากแต่ยังมีสาเหตุสำคัญมาจาก ระยะเวลาในการฝึกซ้อมและการเก็บตัวที่มีอยู่ อย่างจำกัด ซึ่งไม่เอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาอย่างเต็มที่และต่อเนื่อง นอกจากนี้ ผู้ให้ข้อมูลยังชี้ให้เห็นว่า ระบบการแข่งขันภายในที่ใช้เป็นกลไกในการคัดเลือกนักกีฬาระหว่างวิทยาเขต กลับกลายเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดการ บาดเจ็บ และส่งผลให้การเตรียมความพร้อมของทีมขาดความต่อเนื่อง แตกต่างจากมหาวิทยาลัยอื่นที่สามารถบริหาร

จัดการทีมได้อย่างเป็นระบบ โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยการแข่งขันภายในเป็นเครื่องมือในการคัดเลือกผู้เล่น ในมิติด้านโครงสร้างการบริหาร ผู้ฝึกสอนสะท้อนว่า มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติยังประสบปัญหาในการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนที่ไม่เพียงพอ ต่อการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะงบประมาณด้านการจัดซื้ออุปกรณ์ฝึกซ้อม การสนับสนุนค่าตอบแทนแก่บุคลากร และการพัฒนาองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง อาทิ วิทยาศาสตร์การกีฬาและการแพทย์กีฬา สภาพดังกล่าวส่งผลให้การดำเนินงานของทีมอยู่ภายใต้ภาวะที่ต้อง เล่นด้วยใจ มากกว่า เล่นด้วยระบบสนับสนุนที่มีคุณภาพ ซึ่งกระทบโดยตรงต่อแรงจูงใจและการคงอยู่ของนักกีฬาที่มีศักยภาพในระยะยาว ยิ่งไปกว่านั้น ยังพบว่า นโยบายระดับมหาวิทยาลัย มีส่วนส่งผลต่อการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลอย่างมีนัยสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการไม่มีรายวิชากีฬารักบี้ฟุตบอลในหลักสูตรของคณะศึกษาศาสตร์ การขาดแคลนผู้ฝึกสอนประจำในแต่ละวิทยาเขต รวมถึงการขาดแผนงานเชิงรุกในการส่งเสริมการเรียนการสอนด้านกีฬาเฉพาะทาง ซึ่งนำไปสู่ภาวะ ขาดความเชื่อมโยงระหว่าง “ทฤษฎี” และ “การปฏิบัติจริง” ในกระบวนการพัฒนานักกีฬา ขณะเดียวกัน การบริหารจัดการด้านสนามและอุปกรณ์ยังถือเป็นอุปสรรคสำคัญ โดยสนามฝึกซ้อมหลายแห่งยังไม่อยู่ในสภาพมาตรฐานหรือมีความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บ อีกทั้งอุปกรณ์ฝึกซ้อมที่จำเป็น เช่น ลูกบอล อุปกรณ์แท็คเกิล และอุปกรณ์ฟื้นฟูร่างกายหลังการฝึกซ้อม ยังคงมีอยู่อย่างจำกัด นอกจากนี้ โอกาสในการเข้าถึงองค์ความรู้และการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬายังไม่ครอบคลุม แม้ว่ามหาวิทยาลัยจะมีทรัพยากรบุคลากรด้านดังกล่าวอยู่แล้วก็ตาม แต่กลับไม่สามารถนำมาใช้ได้อย่างเต็มศักยภาพ เนื่องจาก ขาดระบบการบูรณาการและการจัดการความรู้ร่วมกันอย่างเป็นระบบจากการสัมภาษณ์ (นายปรัชญา ชมสะห้าย, 2569) ผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอล มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ และผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอล มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ทีมหญิง ได้แสดงความคิดเห็นว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดต่อการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คือ งบประมาณและสิ่งสนับสนุนด้านการกีฬา เนื่องจากเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ส่งผลโดยตรงต่อการจัดการฝึกซ้อม การจัดหาอุปกรณ์ และการเตรียมความพร้อมของนักกีฬา นอกจากนี้ ผู้ให้ข้อมูลยังได้เสนอแนะเพิ่มเติมว่า บริบทด้านพื้นที่ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ ยังขาดสนามและพื้นที่สำหรับการฝึกซ้อมกีฬารักบี้ฟุตบอลภายในมหาวิทยาลัย ซึ่งส่งผลกระทบต่อระบบการบริหารจัดการทีม การวางแผนการฝึกซ้อม และประสิทธิภาพในการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญ และจากการสัมภาษณ์ (ตัวแทนนักกีฬารักบี้ฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 51 “อินทนิลเกมส์ 2026”, 2569) ได้แสดงความคิดเห็นว่า การพัฒนาและยกระดับทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลควรได้รับการสนับสนุนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ทั้งด้านโภชนาการ การพัฒนาสมรรถภาพทางกาย การฝึกซ้อม และการเตรียมความพร้อมก่อนการแข่งขัน โดยควรควบคู่กับการวางพื้นฐานทักษะและความรู้เกี่ยวกับกติกาการแข่งขันอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ การสนับสนุนอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกด้านฟิตเนส รวมถึงเบี้ยเลี้ยงสำหรับนักกีฬาทลอดจนการมีผู้ฝึกสอนที่มีความรู้และประสบการณ์ พร้อมทั้งการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาในการฝึกซ้อม จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนานักกีฬา ลดความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บ และส่งผลกระทบต่อผลกระทบสัมฤทธิ์ในการแข่งขันในระยะยาว.

ดังนั้น การศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้สามารถวางแผนและดำเนินการพัฒนาได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ตอบสนองต่อความต้องการของนักกีฬาและผู้เกี่ยวข้อง รวมทั้งเป็นการส่งเสริมศักยภาพของกีฬารักบี้ฟุตบอลในประเทศไทยให้มีความก้าวหน้าอย่างยั่งยืนและสามารถระบุปัจจัยที่จำเป็นในการพัฒนา

วัตถุประสงค์

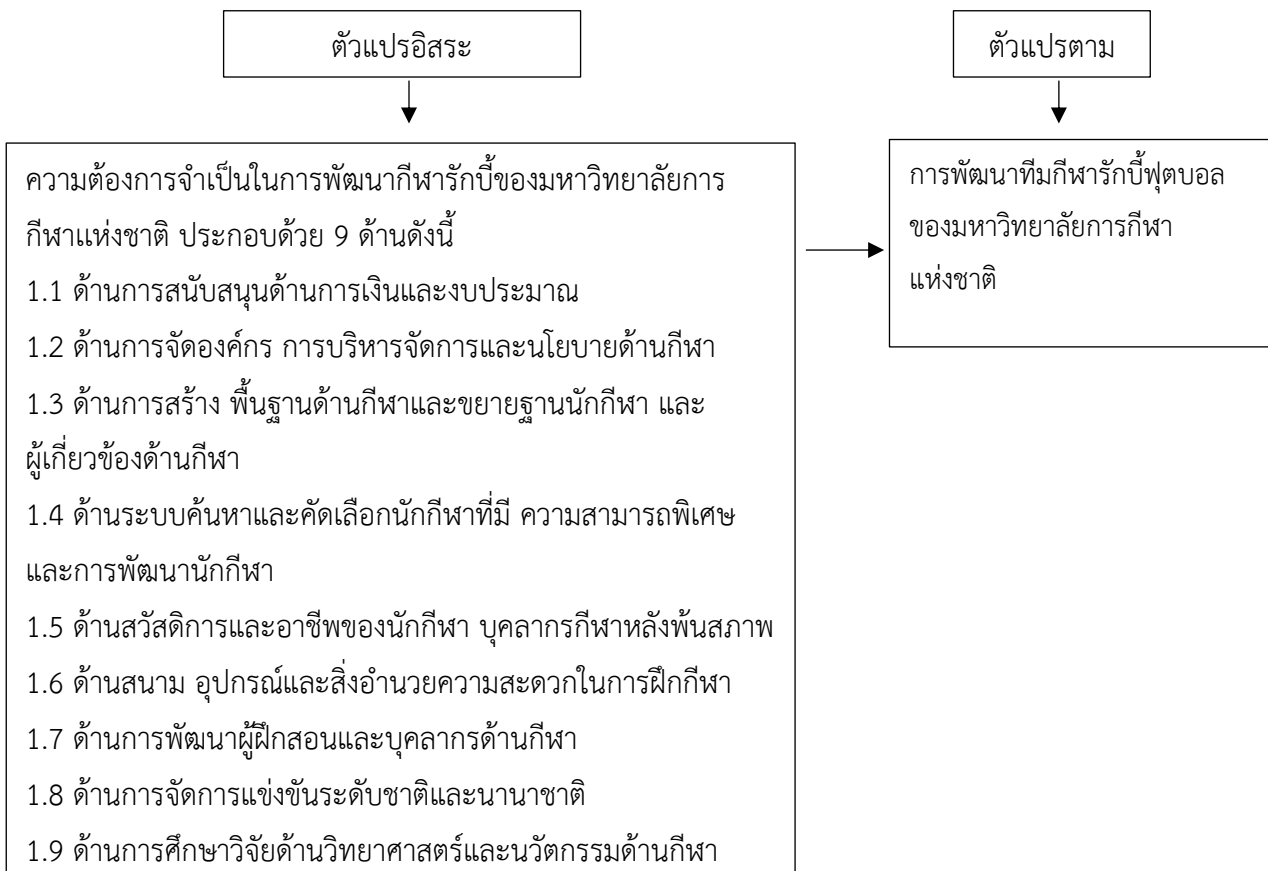
1. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติระหว่าง กลุ่มบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติและกลุ่มนักกีฬา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งมีวิธีการและการดำเนินการดังนี้

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยจากการศึกษาและสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทีมกีฬาและการบริหารจัดการสู่ความเป็นเลิศ โดยบูรณาการแนวคิดการประเมินความต้องการจำเป็น (Needs Assessment) ด้วยเทคนิค Modified Priority Need Index (PNI Modified) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือหลักในการวิเคราะห์ช่องว่างระหว่างสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ซึ่งครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาทั้ง 9 ด้าน เพื่อนำไปสู่การเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาทีมกีฬาอย่างเป็นระบบ ดังแสดงในภาพที่ 1

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติระหว่าง กลุ่มบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติและกลุ่มนักกีฬา แตกต่างกัน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรที่เกี่ยวข้องและนักกีฬารักบี้ฟุตบอลสังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในวิทยาเขตที่มีการดำเนินกิจกรรมและส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอล จำนวน 7 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตกรุงเทพ เชียงใหม่ มหาสารคาม กระบี่ ยะลา อ่างทอง และสมุทรสาคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน นักกีฬา และศิษย์เก่า รวมจำนวนทั้งสิ้น 162 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบสองขั้นตอน (Two-stage Sampling) โดยขั้นตอนที่ 1 เป็นการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อเลือกวิทยาเขตที่มีการจัดการเรียนการสอนและมีทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ชัดเจน และขั้นตอนที่ 2 เป็นการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยแบ่งตามลักษณะบทบาทหน้าที่และสัดส่วนของประชากรในแต่ละวิทยาเขต เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและเป็นตัวแทนของกลุ่มเป้าหมายในการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลอย่างแท้จริง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับกีฬารักบี้ฟุตบอล และบทบาทหน้าที่ในทีมกีฬา มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ครอบคลุมองค์ประกอบ 9 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการ ด้านงบประมาณ ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านบุคลากรและผู้ฝึกสอน ด้านการพัฒนานักกีฬา ด้านการแข่งขัน ด้านสวัสดิการ ด้านการศึกษาวิจัยและนวัตกรรม และด้านการประชาสัมพันธ์ โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของไลเคิร์ต (Likert Scale)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended Questions)

ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) พบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80–1.00 และนำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 แสดงว่าเครื่องมือมีความเชื่อมั่นในระดับสูงมากและสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ขอนหนังสือรับรองการทำวิจัยในมนุษย์จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อยืนยันมาตรฐานความปลอดภัยและสิทธิส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

2. ขอนหนังสืออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชลบุรี เพื่อนำไปประสานงานกับรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติประจำวิทยาเขตทั้ง 7 แห่งที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

3. ดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามให้แก่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน นักกีฬา และศิษย์เก่า ในรูปแบบของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Google Forms) และแบบสอบถามฉบับกระดาษ (ในบางกรณี) พร้อมชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีการตอบแบบสอบถามให้ชัดเจน

4. ติดตามและรวบรวมแบบสอบถามให้ครบตามจำนวนที่กำหนด พร้อมตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลในแบบสอบถามทุกฉบับก่อนนำไปวิเคราะห์ผลทางสถิติในขั้นตอนต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ระดับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. วิเคราะห์ลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล โดยใช้ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้วยเทคนิค Modified Priority Need Index (PNI Modified) ตามสูตร $PNI_{Modified} = (I - M)/M$ โดยที่ I คือ ค่าเฉลี่ยของสภาพที่คาดหวัง และ M คือ ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบัน

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล ระหว่างกลุ่มบุคลากรและกลุ่มนักกีฬา โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test แบบ Independent Samples)

5. วิเคราะห์ข้อมูลจากคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาทีมกีฬา โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 162 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 124 คน (ร้อยละ 76.50) มีช่วงอายุระหว่าง 21-25 ปี (ร้อยละ 75.30) ซึ่งเป็นกลุ่มวัยเรียนที่มีบทบาทหลักในการฝึกซ้อมและแข่งขัน โดยกลุ่มตัวอย่างกระจายตัวอยู่ใน 7 วิทยาเขตของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ซึ่งส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นนักกีฬารักบี้ฟุตบอล จำนวน 127 คน (ร้อยละ 78.40) รองลงมาคือ ศิษย์เก่า (ร้อยละ 13.00) และกลุ่มบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอน (ร้อยละ 8.60) ตามลำดับ นอกจากนี้พบว่าส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในกีฬารักบี้ฟุตบอลเฉลี่ย 1-3 ปี (ร้อยละ 43.80) ซึ่งแสดงถึงช่วงเวลาการเรียนรู้อัตโนมัติที่กำลังพัฒนาเข้าสู่ระดับการแข่งขันที่เข้มข้น

2. ลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลผลการวิจัยพบว่าทุกองค์ประกอบมีค่าเฉลี่ยของสภาพที่คาดหวังสูงกว่าสภาพที่เป็นอยู่ สะท้อนถึงความต้องการยกระดับมาตรฐานทีมในทุกมิติ โดยสามารถเรียงลำดับความต้องการจำเป็น 3 อันดับแรก พร้อมรายละเอียดความหมายเชิงลึกดังนี้

2.1 ด้านการสนับสนุนด้านการเงินและงบประมาณ มีความต้องการจำเป็นสูงสุดเป็นอันดับหนึ่ง โดยมีสภาพที่คาดหวังรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ความหมายคือ กลุ่มเป้าหมายให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอต่อการฝึกซ้อมและกิจกรรมสนับสนุน ซึ่งไม่ได้หมายถึงเพียงแคตัวเงิน แต่รวมถึงระบบการเบิกจ่ายค่าตอบแทน เงินรางวัล และสวัสดิการที่เหมาะสมกับความทุ่มเทในการแข่งขัน ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สร้างแรงจูงใจและความมั่นคงให้กับนักกีฬาและบุคลากร

2.2 ด้านการศึกษาวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และนวัตกรรมด้านกีฬา มีความต้องการจำเป็นสูงเป็นอันดับสอง ความหมายคือ ความต้องการในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการฝึกซ้อมจากวิธีดั้งเดิมไปสู่การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น การพัฒนาแอปพลิเคชันช่วยฝึก ระบบวิเคราะห์วิดีโอเพื่อแก้เกมการเล่น และการจัดทำฐานข้อมูลสถิตินักกีฬาที่ละเอียด เพื่อนำมาวิเคราะห์จุดเด่นจุดด้อยและพัฒนาศักยภาพเฉพาะบุคคลได้อย่างแม่นยำ

2.3 ด้านการพัฒนาผู้ฝึกสอนและบุคลากรด้านกีฬา มีความต้องการจำเป็นสูงเป็นอันดับสาม ความหมายคือ การมุ่งเน้นพัฒนาองค์ความรู้ของผู้ฝึกสอนให้ทันต่อวิทยาการกีฬาสากล โดยเน้นที่การได้รับโอกาสศึกษาดูงานในระดับนานาชาติและการเข้าร่วมอบรมกับผู้เชี่ยวชาญระดับประเทศ เพื่อนำเทคนิคการฝึกสอนใหม่ๆ มาถ่ายทอดและยกระดับมาตรฐานการเล่นให้ทัดเทียมกับระดับสากล

ตารางที่ 1 ลำดับของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

รายการ	สภาพที่เป็นอยู่			สภาพที่คาดหวัง			PNI modified	ลำดับ
	\bar{x}	S	ระดับ	\bar{x}	S	ระดับ		
1.ด้านการสนับสนุนด้านการเงินและงบประมาณ	3.53	0.65	มาก	4.58	0.58	มากที่สุด	0.297	1
2.ด้านการจัดองค์กร การบริหารจัดการและนโยบายด้านกีฬา	3.77	0.64	มาก	4.55	0.58	มากที่สุด	0.205	8
3.ด้านการสร้าง ฐานด้านกีฬาขยายฐานนักกีฬาและผู้เกี่ยวข้องด้านกีฬา	3.75	0.70	มาก	4.53	0.66	มากที่สุด	0.208	7
4.ด้านระบบค้นหาและคัดเลือกนักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษและการพัฒนานักกีฬา	3.77	0.70	มาก	4.50	0.64	มากที่สุด	0.193	9

รายการ	สภาพที่เป็นอยู่			สภาพที่คาดหวัง			PNI modified	ลำดับ
	\bar{x}	S	ระดับ	\bar{x}	S	ระดับ		
5.ด้านสวัสดิการและอาชีพ ของนักกีฬาบุคลากรกีฬาลัง พันสภาพ	3.75	0.61	มาก	4.54	0.61	มากที่สุด	0.210	6
6.ด้านสนาม อุปกรณ์และสิ่ง อำนวยความสะดวกในการฝึก กีฬา	3.74	0.67	มาก	4.61	0.53	มากที่สุด	0.232	4
7.ด้านการพัฒนาผู้ฝึกสอน และบุคลากรด้านกีฬา	3.61	0.83	มาก	4.59	0.59	มากที่สุด	0.269	3
8.ด้านการจัดการแข่งขัน ระดับชาติและนานาชาติ	3.72	0.70	มาก	4.53	0.64	มากที่สุด	0.218	5
9.ด้านการศึกษาวิจัยด้าน วิทยาศาสตร์และนวัตกรรม ด้านกีฬา	3.55	0.74	มาก	4.58	0.56	มากที่สุด	0.289	2
รวม	3.69	0.58	มาก	4.56	0.51	มากที่สุด	0.235	

จากตารางที่ 1 พบว่า ลำดับของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ 1) ด้านการสนับสนุนด้านการเงินและงบประมาณ 2) ด้าน การศึกษาวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และนวัตกรรมด้านกีฬา 3) ด้านการพัฒนาผู้ฝึกสอนและบุคลากรด้านกีฬา 4) ด้าน สนาม อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกกีฬา 5) ด้านการจัดการแข่งขันระดับชาติและนานาชาติ 6) ด้าน สวัสดิการและอาชีพของนักกีฬาบุคลากรกีฬาลังพันสภาพ 7) ด้านการสร้างพื้นฐานด้านกีฬายูธยานักกีฬาและ ผู้เกี่ยวข้องด้านกีฬา 8) ด้านการจัดองค์กร การบริหารจัดการและนโยบายด้านกีฬา 9) ด้านระบบค้นหาและคัดเลือก นักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษและการพัฒนานักกีฬา

3. การเปรียบเทียบความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทีมและกลุ่มนักกีฬา พบว่า กลุ่มบุคลากรมีความต้องการจำเป็นใน ด้านการพัฒนาผู้ ฝึกสอนและบุคลากรด้านกีฬา และ ด้านการศึกษาวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และนวัตกรรมด้านกีฬา มากกว่ากลุ่มนักกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความหมายคือ กลุ่มบุคลากร (ผู้จัดการและโค้ช) มองภาพรวมในการบริหาร จัดการและการพัฒนาที่ยั่งยืนผ่านการสร้างระบบวิชาการและนวัตกรรม ในขณะที่นักกีฬาอาจมุ่งเน้นไปที่ทรัพยากร พื้นฐานและการฝึกซ้อมประจำวัน ซึ่งความแตกต่างนี้แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการยกระดับ วิชาชีพโค้ชควบคู่ไปกับการจัดหาเทคโนโลยีเพื่อตอบสนององวิสัยทัศน์ของบุคลากรระดับนำ

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ระหว่างกลุ่มบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลและกลุ่มนักกีฬารักบี้ฟุตบอล

รายการ	กลุ่มบุคลากรที่เกี่ยวข้อง กับการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ ฟุตบอล (n=35)	กลุ่มนักกีฬารักบี้ ฟุตบอล (n=127)	t	p
	PNI modified	PNI modified		
1. การสนับสนุนด้านการเงินและงบประมาณ	0.418	0.318	1.22	0.22
2. การจัดองค์กร การบริหารจัดการและ นโยบายด้านกีฬา	0.314	0.223	1.10	0.27
3. การสร้าง พื้นฐานด้านกีฬาขยายฐานนักกีฬา และผู้เกี่ยวข้องด้านกีฬา	0.354	0.223	1.36	0.18
4. ระบบค้นหาและคัดเลือกนักกีฬาที่มี ความสามารถพิเศษและการพัฒนานักกีฬา	0.299	0.214	1.39	0.16
5. สวัสดิการและอาชีพของนักกีฬา บุคลากรกีฬาหลังพ้นสภาพ	0.244	0.227	0.34	0.73
6. สนาม อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ในการฝึกกีฬา	0.305	0.261	0.57	0.56
7. การพัฒนาผู้ฝึกสอนและบุคลากรด้านกีฬา	0.658	0.291	2.16	0.03*
8. การจัดการแข่งขันระดับชาติและนานาชาติ	0.355	0.224	1.84	0.07
9. การศึกษาวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และ นวัตกรรมด้านกีฬา	0.575	0.286	2.49	0.01*
รวม	0.342	0.237	1.58	0.12

* P<.05

จากตาราง 4.16 พบว่า การเปรียบเทียบความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ระหว่างกลุ่มบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลและกลุ่มนักกีฬา พบว่า กลุ่มบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ด้านการพัฒนาผู้ฝึกสอนและบุคลากรด้านกีฬาและด้านการศึกษาวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และนวัตกรรมด้านกีฬา มากกว่า กลุ่มนักกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

4. สรุปและข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติควรมีแนวทางในการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลอย่างเป็นระบบ ดังนี้

4.1 ด้านการบริหารงบประมาณและทรัพยากร ควรมีนโยบายจัดสรรงบประมาณเชิงรุกเพื่อพัฒนาสนาม และอุปกรณ์ฝึกซ้อมให้มีความพร้อมและเพียงพอต่อทุกวิทยาเขต เนื่องจากสนามที่ได้มาตรฐานเป็นเงื่อนไขสำคัญของการฝึกซ้อมที่มีคุณภาพและลดความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บ

4.2 ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม สนับสนุนให้มีการทำวิจัยและสร้างนวัตกรรมทางการกีฬาที่ใช้ได้จริง โดยความหมายคือการสร้างเครื่องมือหรือฐานข้อมูลดิจิทัลที่จะช่วยให้ผู้ฝึกสอนและนักศึกษานักกีฬาสามารถวัดผล ความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างเป็นวิทยาศาสตร์

4.3 ด้านการสร้างเครือข่ายวิชาชีพ ส่งเสริมให้ผู้ฝึกสอนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเข้ารับการรับรอง มาตรฐานสากล เพื่อให้เกิดการถ่ายทอดทักษะที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพสูงสุดแก่นักกีฬา

4.4 ด้านการยกระดับมาตรฐานการแข่งขัน เพิ่มโอกาสให้นักกีฬาได้เข้าร่วมแข่งขันในเวทีระดับประเทศและนานาชาติอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างประสบการณ์จากการเผชิญหน้ากับคู่แข่งที่หลากหลาย ซึ่งเป็นหนทางลัดในการ พัฒนาทักษะการเล่นและการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในสนามอย่างยั่งยืน

อภิปรายผล

1. ลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล จากผลการวิจัยพบว่า ลำดับของความ ต้องการจำเป็นในการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ 1) ด้านการสนับสนุนด้านการเงินและงบประมาณ 2) ด้านการศึกษาวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และนวัตกรรมด้านกีฬา 3) ด้านการพัฒนาผู้ฝึกสอนและบุคลากรด้านกีฬา 4) ด้านสนาม อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกกีฬา 5) ด้านการจัดการแข่งขันระดับชาติและนานาชาติ 6) ด้านสวัสดิการและอาชีพของนักกีฬาและบุคลากรกีฬาหลังพ้น สภภาพ 7) ด้านการสร้างพื้นฐานด้านกีฬา ขยายฐานนักกีฬาและผู้เกี่ยวข้อง 8) ด้านการจัดองค์กร การบริหารจัดการ และนโยบายด้านกีฬา และ 9) ด้านระบบค้นหาและคัดเลือกนักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษและการพัฒนานักกีฬา

2. การเปรียบเทียบความต้องการจำเป็นระหว่างกลุ่มบุคลากรและกลุ่มนักกีฬา การเปรียบเทียบความ ต้องการจำเป็นระหว่างกลุ่มบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลและกลุ่มนักกีฬา พบว่า กลุ่มบุคลากรมีความ ต้องการจำเป็นในด้านการพัฒนาผู้ฝึกสอนและบุคลากรด้านกีฬา และด้านการศึกษาวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และ นวัตกรรมด้านกีฬา มากกว่ากลุ่มนักกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพบูลย์ สุทธิ (2561) และ จุฑามาส ศรีจันทร์ (2561) ที่พบว่ากลุ่มบุคลากรมักให้ความสำคัญต่อการพัฒนาด้านการวิจัยและ องค์กรความรู้มากกว่า เนื่องจากมีบทบาทในการวางแผนและพัฒนาระบบการทำงานในภาพรวม

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยที่พบว่าลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ด้านงบประมาณ ด้านการศึกษาวิจัยและ นวัตกรรม และด้านการพัฒนาบุคลากร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลไปใช้ดังนี้:

1. ผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ควรนำผลการวิจัยไปใช้เป็น แนวทางในการกำหนดนโยบายและวางแผนกลยุทธ์ เพื่อจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรให้สอดคล้องกับสภาพ ปัญหาและความต้องการจริงของทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลในแต่ละวิทยาเขต

2. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและผู้ฝึกสอน ควรนำข้อมูลด้านความต้องการนวัตกรรมและวิทยาศาสตร์ การกีฬาไปบูรณาการในกระบวนการฝึกซ้อม โดยเน้นการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่และการจัดเก็บสถิติเพื่อยกระดับ สมรรถภาพของนักกีฬาอย่างเป็นระบบ

3. ควรมีการสื่อสารผลการวิจัยไปยังผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วน เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับ ข้อจำกัดด้านโครงสร้างพื้นฐานและสวัสดิการ นำไปสู่การระดมทรัพยากรและการสนับสนุนจากภาคเอกชนหรือ สมาคมกีฬาภายนอก เพื่อสร้างความยั่งยืนให้กับทีมกีฬาในระยะยาว

ข้อเสนอแนะและการวิจัยครั้งต่อไป

1. การขยายขอบเขตกลุ่มเป้าหมาย: ควรพิจารณาเพิ่มกลุ่มผู้ให้ข้อมูลให้มีความหลากหลายและครอบคลุม ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้บริหารระดับนโยบาย บุคลากรด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และผู้สนับสนุนทีมกีฬา เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่สะท้อนมุมมองการบริหารจัดการในระดับมหภาค

2. การปรับปรุงวิธีวิทยาการวิจัย: ควรเปลี่ยนรูปแบบการวิจัยเป็นแบบผสมผสาน โดยเพิ่มการเก็บข้อมูลเชิง คุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก หรือการสนทนากลุ่ม เพื่อให้อธิบายเหตุผลเบื้องหลังของตัวเลขเชิงปริมาณ และ ทราบถึงอุปสรรคเชิงลึกที่แท้จริง

3. การประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดสากล: ในการวิจัยครั้งต่อไปควรนำแบบจำลองการพัฒนากีฬาระดับ นานาชาติ เช่น SPLISS Model มาใช้เป็นกรอบในการกำหนดตัวแปรและตัวชี้วัดที่ละเอียดขึ้น รวมถึงควรมีการศึกษา เปรียบเทียบ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาที่มีบริบทแตกต่างกัน เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดี ในการพัฒนาทีมกีฬารักบี้ ฟุตบอลอย่างมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

- กจิตตา ชินพิทักษ์วัฒนา. (2557). การประเมินความต้องการจำเป็นของผู้ดูแลเด็กในการอบรมเลี้ยงดูเด็กวัยทารกวัย เตาะแตะในสถานรับเลี้ยงเด็ก. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิตติพงษ์ โพธิภูมิ, ภัททิยา โพธิภูมิ, ศิริวรรณ สุขดี, และ ธิติพงษ์ สุขดี. (2567). การวิเคราะห์องค์ประกอบรูปแบบการ บริหารจัดการสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยสู่ความเป็นเลิศ. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 9(10), 168–178.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา คณะกรรมการพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ. (2566). ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาของ ประเทศไทย พ.ศ. 2566–2570. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560 – 2564). พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2566). แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ (ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2566 – 2570). กรุงเทพฯ: การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- ขวัญฤทัย ปากดี. (2566). สมรรถนะสำหรับนักกีฬารักบี้ฟุตบอลทีมชาติไทยของสมาคมกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขต สุพรรณบุรี.

- จรงค์ กะรัมย์. (2567). แนวทางการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของประเทศไทย. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี*, 14(1).
- จรูญศักดิ์ พันธวิศิษฐ์. (2566). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนารายวิชากิจกรรมพลศึกษาที่สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. *วารสารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, 15(2).
- จักรพันธ์ ทิพย์โอฬาร. (2564). *คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีประสิทธิภาพตามทัศนะของเจ้าหน้าที่ทีมและนักกีฬาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กรณีศึกษากีฬารักบี้ฟุตบอล*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต (พลศึกษา). คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี.
- จิราภรณ์ สังข์ทอง. (2561). *การจัดการและการบริหารโครงการส่งเสริมกีฬาในสถานศึกษา*.
- ฉัตรชัย สุขสันต์. (2561). *การพัฒนากลยุทธ์การส่งเสริมกีฬาเพื่อความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยบูรพา*. วิทยานิพนธ์หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณัฐธิดา จิตสิงห์. (2554). *การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาตนเองของครูผู้ช่วยในสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- เตชภณ ทองเต็ม. (2568). *วิทยาศาสตร์การกีฬากับการพัฒนาชุมชน: จากหลักการสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน*. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด: วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี*, 6(2).
- ถกลศักดิ์ หังสาจล. (2554). *สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทวิศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2559). *การส่งเสริมกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในระดับอุดมศึกษา*.
- นภาพร ทศนัยนา และ อรณา ทศนัยนา. (2565). *แนวทางการส่งเสริมกีฬาจากกีฬาพื้นฐานสู่กีฬาอาชีพสำหรับประเทศไทย*. *วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ*, 48(1), 154-165.
- บงกช จันทรสุขวงศ์. (2562). *รูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในโรงเรียนกีฬา สังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา*. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- บรรจบ บุญจันทร์, อริสา นพคุณ และมยุรฉัตร จริญญา. (2567). *การจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ*. *วารสารวิชาการศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ*, 11(1).
- พัชราภา เกิดโภคทรัพย์, สาธิน ประจัญบาน และอนันต์ มาลาร์ตัน. (2567). *สถานการณ์ ปัญหา และความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในกิจกรรมกีฬานุตบอล*. *วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม*, 8(5).
- พีริชฌ์ สมุทโรชติช่วง. (2551). *สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬารักบี้ฟุตบอลของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภาณุพงษ์ จำปา. (2562). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา*. *วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 11(2), 159-176.
- มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2566). *แผนพัฒนามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2566 – 2570*.

- มนัสภูมิ ศาสนศาสตร์. (2550). *คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลตามทัศนะของนักกีฬา ผู้ตัดสิน ผู้ชม ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิจิต อิมอารมย์. (2561). การศึกษาความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนวิชากีฬาศึกษา ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์. *วารสารเวโรเดียน (ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์)*, 11(3).
- สมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย. (2561). *กีฬารักบี้ฟุตบอล*.
- สุรพล โปพย์คัม. (2566). *การพัฒนาโปรแกรมการฝึกแบบเอสเคิร์ฟร่วมกับการฝึกด้วยแรงต้านที่มีผลต่อความคล่องแคล่วว่องไวของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิง*. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2550). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Brooks, M., Parmar, N., & Kraak, W. (2024). Development, validation and reliability of a questionnaire to evaluate coaches' and players' perceptions, learning, and resources regarding the ruck in rugby union. *South African Journal of Sports Medicine*, 36(1). <https://doi.org/10.17159/2078516X/2024/v36i1a17109>
- De Bosscher, V., Shibli, S., Westerbeek, H., & van Bottenburg, M. (2015). *Successful elite sport policies: An international comparison of the Sports Policy factors Leading to International Sporting Success (SPLISS 2.0) in 15 nations*. Meyer & Meyer Sport.
- Donkin, C., Venter, R., Coetzee, D., & Kraak, W. (2020). Positional in-match running demands of university rugby players in South Africa. *Frontiers in Psychology*, 11, Article 1591. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.01591>
- Green, M., & Houlihan, B. (2005). *Elite Sport Development: Policy Learning and Political Priorities*. London: Routledge.
- Greeven, S. J., Medellin, A., Watkins, T., Coble, J., Brunnemer, E. M., Fernández Solá, P. A., ... Kercher, K. A. (2023). Multilevel needs assessment of physical activity, sport, psychological needs, and nutrition in rural children and adults. *Frontiers in Public Health*, 11, 1290567. <https://doi.org/10.3389/fpubh.2023.1290567>
- International Olympic Committee. (2022). *Olympic Agenda 2020+5*.
- Kaufman, R. (1981). *Needs Assessment: Concept and Applications*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Kaufman, R., & English, F. W. (1981). *Need assessment concept and application* (3rd ed.). New York: Education Technology.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.

- McCaslin, N. L., & Tibeziinda, J. P. (2014). *Assessing target group needs*. Retrieved October 30, 2025, from <http://www.fao.org/docrep/w5830E/w5830e07.htm>.
- Office of the National Economic and Social Development Council. (2022). *Thailand's 13th NESDP*.
- Sotiriadou, P., Shilbury, D., & Quick, S. (2008). The attraction, retention and nurturing of sport development. *Journal of Sport Management*.
- Stufflebeam, D. L., & others. (1985). *Conducting Educational Needs Assessment*. United States of America: Kluwer Academic.
- UNESCO. (2005). *International Charter of Physical Education and Sport*.
- UNESCO. (2008). *Sport for Development and Peace*.
- United Nations. (2018). *Sport for Development and Peace: SDGs*.
- Witkin, R., & Altschuld, J. W. (1995). *Planning and Conducting Needs Assessments: A Practical Guide*. Thousand Oaks, CA: Sage Publications.